

PERIÒDICH POLÍTICH VERMELL

:: SALUT PÚBLICA :: INTERESSOS POPULARS :: ARTS Y LLETRES ::

PREUS DE VENTA

25 exemplars. Una pesseta
Cada número. a queros
Surit a llum ab tota regularitat d'lo menos una vegada
cada setmana

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

6-RONDA DE LA ÒNIVERSITAT-6

BARCELONA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Tot Espanya, portat a domicili. 5 reals trimestres
Països de la Unió Postal. 16 id. id.
Dona números extraordinaris sempre que ho demanin
las circumstancies

L' INFERN

ESTUDIS DE CIENCIA CAPELLANESCA

(Continuació)

XIV

Y després de tants patirs, caríssims germanets, ve lo patir de la vista.

¡Ay felissos dels cegos, *Deu vos conservi la obscuritat!* Solzament per la gracia que d' ell habéu rebut ab la pèrdua de la vista ja no hauríau de parar d' ensarzarlo, encara que no mes fos cantant pels carrers la *Passió* tots los dias del any.

Y no penséu que puch anar errat al assegurarvos vostra tranquilitat en l' altra vida qu' es la que importa, perque es la que mes dura; y tinguéu en compte que quan jo afirmo una cosa ho faig perque 'm consta ab evidencia, perque la só de bona tinta y, en una paraula, perque me l' han dita personas dignas de fé.

Sí, seayors, lo qu' es al infern, hi teniu guanyada la mes envejable ventatja y ara ho aném á veure *palmariament*.

Veritat es que los sants y 's seus deixebles son capassos de fer tornar micos als burros de mes paciencia que de sos paraules se fan; perque sempre passa que l' un diu naps, l' altre coils y lo tercer los declara embusteros á tots dos pera que persistesca una nova mentida seva.

Y en aixó hem de trobarnos á cada punt que ab aquesta patoleya nos emboliquem.

Pero pera l' home do sort no existeix la pega, y per aixó es que vosaltres, joh ceguets afortunats! teniu que resultant evi-

dent allà bats qualsevol dels parers de dits sants ó graduats de idem, sempre en sortiu guanyosos de algun important ventatja.

Veyéu, per exemple; diu lo rey de las paciencias (en Job): «Terra tenebrarum et apartam mortis caligine.»

Després l' evangelista Matheu, cita al infern ab lo nom de *tenebras exteriors*; en lo Nou Testament es anomenat lo dimoni mil vegadas ab lo nom de *príncipe* de las tenebras. Y entre aixó y las paraules de sant Pau «vosaltres sou tots fills de la llum, nosaltres no som fills de las tenebras» ja te prou lo pare Segur pera deixar deduhit qu' al infern hi domina la perfecta obscuritat.

«Las tenebras del foch, afegeig aqueix respectable animal, serán *corpóreas* com lo mateix foch (!), sense que aquestas duas *veritats* impliquin cap contradicció. Lo foch, ó millor dit, lo calórich qu' es com l' ánima ó la vida del foch (y tal ánima y tal vida!) es un *element perfectament distint de la llum.*» (¡Quanta física! pero esperém que va aclarintse la cosa). «En son *estat natural* y quan produeix la flama en mitj dels *gasos del aire*, lo foch es sempre mes ó menos lluminós; pero al infern, lo element del foch, conservant sa sustancia (com qualsevol altre caldo) será despullat de certas propietats naturals y n' adquirirá d' altres que serán *sobrenaturals*, aixó es, que no posseheix per sí mateix.»

Per manera que la gran bestia (soch darwinista) nos significa que, científicament mirat, no existeix *contradicció* en la circumstancia d' esser las tenebras del in-

fern *corpóreas* com lo mateix foch, y *contraditente* á sí mateix nos ve en la *proclama ab la consagrada cansó de las propietats sobrenaturals.*

Mes s' apoya lo tal *gran físich* ab la *teoria* de sant Tomás de que pe l' *poder de Deu* será separada la *claretat* del foch de la propietat que té de cremar; pero al menos aquest *gran pare* de las sevas iglesias no ho fa materia científica com lo *gran físich* Segur, sino que 's concreta á regirse per sa natural ciencia infusa (avuy ciencia infalible) y com aquesta li *revela* que *essent lo centro de la terra* ahont está l' infern, es lo mes natural del mon que siga aquell un foch «ombrívol, obscur y com ple tot de fum.»

La bestia citada avants, ficant sa *culledrada científica* en aquesta conclusió tomasina diu: «y confirma plenament aquest assert lo foch que *s' escapa per la boca dels volcanes.*» Devant quina explicació es precis baixar lo cap y admirar respetuosas las portentosas obras de la providencia que fa que arrivi á cubrir solideo un cap que mes apropósit era pera anar guarnit de flors en los dias de sant Antoni.

Ja ho veyéu donchs, ceguets: serán *corpóreas* las tenebras del infern y *visibles* pera 's condemnats, perque es de sapiguer que una *guardanyada* de teólechs capitanejada per sant Basili (també lo *Gran* no lo *petit*) y l' excéntrich teólech Tomás de Aquino diuen que al infern hi haurá la *claror* precisa pera que 's pugan *veure* aqueillas *tenebras* á fi de produhir son merescut torment.

La cosa es enredada, difícil d' enten-

drer, es veritat; per això que no mes als burros de talent es als qui pertoca enténdre-la.

Pero vosaltres, ceguets, alegréu-vos, perquè ni las tals tenebras podréu veurer.

Si deixém corra á a aquestos y creyém la Sagrada Escritura y ab ella á Fray Lluís de Granada y una numerosa patoleya de científichs infusoris, sabrém que «la vista dels condemnats será cegada per un *fun expessorum* que en forma de gros núvol sortirà d' aquell apagat foc.»

Y vosaltres, ceguets, ja estéu lliures de aquesta nova pena, puig qu' essent cegos, ja no podréu ésser cegats per aquell fumoll... ¡puix!

Y no ecregan que son bolados aixó de la fosca absoluta, perquè Davit ja ho deya: «Usque in aeternum non videbit lumen» á en allà no s' hi veurá cap classe de llum.

Albert lo Magno també nos afirma que Deu «separará la calor del resplandor.»

Per altra part, oh afortunats ceguets, sino nos escoltém á las mateixas infalibles autoritats per l' altra cara (perque tota aquesta privilegiada trepa ne tenen dugas) no habéu d' apurarvos tampoch com habém de fer nosaltres los de la vista fina.

Escoltém á Fray Lluís de Granada «y no solamente los atormentará lo fret y 'l foc, sino també los mateixos dimonis que ab figuras horribles de feras y monstruos espantosos los hi apareixerán devant de la vista atormentat aixís als ulls adúlteros y deshonestos.»

Y pera que poguéu fer una exacta idea de lo cruelíssim d' aquesta, pena segueix la teològica llumanera:

«Aquesta pena es molt major de lo que ningú pot imaginar-se, perquè si 'ns consta que algunas personas han perdut los sentits y fins mort d' espant ab la vista ó imaginació de algunas cosas temerosas y de vegadas la sospita sola d' ellas nos fa erisar lo cabell y tremolar ¡qué ha de feros la idea de aquell foc tenebrós ple de tan horribles y espantosas quimeras com en ell hi han!»

Salamó y Gelabert nos parlan també igualment, atorgantnos qu' allà s' hi veurán horripilants deformitats dels demés condemnats pera 'l major torment dels ulls.

En la obra jesuítica «Los Novísimos» se hi llegeix:

«Donchs la vista dels dimonis quin horror y espant no han de causar aixís per ésser ells tan llejós y tan horribles com per ésser nostres enemichs y 'ls qu' han d' atormentar als dolents!»

Efectivament, sí, aixó plegat ha de causar la pena mes gran, mes extraordinaria, mes estupenda, mes descomunal, mes garrafal que lo que podría imaginarse lo cervell mes esgarriat que no arrivés á serho tant com alguns suposan al cervell de Deu... Y pensar que vosaltres sou los únichs que vos no escaparéu, ay quina rabia vos tindrán tota aquella plétora de jesuítas divorciats de la Iglesia per amor á la vida decent del matrimoni; suïcídats per concupiscent amor ó morts á presi-

per sos llejós actes... ¡y quina rabia vos tindrán, ay, los jesuítas que son tan reconstrats!

Segurs ja de la vostre inefable ventatja en aquell mon de la eternitat, oh ¡amichs ceguets, es lo primer deber que se vos acusa lo de flectar vostres genolls en terra pera ésser lo llech mes aprop del infern conegut, baixar las mans juntadas en direcció al centro de la terra y donar las gracias al Dimoni ó á Deu (lo quin, com se troba per tot, també está allí) dient: qui se las mereixa que se las prenga; vos dono las gracias porque me habéu lliurat de la odiosa pena que anuncia sant Gregori ab aquesta espantosa com infalible sentència: «veurán en lo foc y en la sombra» puig que estich cert de no veurer en lo un ni en l' altre.

(Seguiré)

ELÉCTRICI

GLORIAS

D' UN CARRILLOIRE CESSANT

En un libret de memorias
tinch apuntadas mes glorias
comensant
l' endema d' aquella fetxa
que vaig quedar per sospitós
ay! cessant.

«Qui es que m' empeta la basa?
Com un petit rey á casa,
jo m' estich,
y ab aquesta situació
no envejo la posició
ni al tres rich.

Gubernantse ab bona lley
he fet quibros de servey
nou y expres,
per poguecho rosarir,
menjar, passejar, dormir
y... res més.

Ja dich jo quina vida! sea!
masa bona; un xiquet massa
perque crech
convertirme, durant gayre,
en *ganjal ex-carillore*:
m' ho conech.

Ab l' empleo que tenia
cada dia m' afanava,
la vritat;
y ara ab quinze dias justos,
entre penas y disgustos
m' he engraxat.

«Quina sort! jo la esperava:
dimissió no presentaba
per pensar
que salgian ma fal-lera
y m' pendrian delantera...
(vaig errar?)

Aquí no cobro, ni mano,
pro re m' falta si demano;
ni elemento:
tant lo pare, com la mare,
tenintme al seu costat are...
¡qué content!

Si hagués del carril sortit
y cap á casa s' ha dit
perque sí,
may tant be m' haguera anat;
pro, sent un fill desgraciat...
¡qué han de dir?

Si fos casat y ab canalla!
¡válgam Deu quina pantalla!
¡Sort fatal!
Pro, solter, no m' puch abatre:
á casa eran tres som quatre...
y es igual.

Créguin; no es cap engraxia:
jo sí qu' he ben tret la rifa
sens l'útil:
L' am qu' ha servit per posar-me
també ha servit per salvar-me:
sí ben net.

Tocant á aquesta vegada
aquella gran pasturada
ha servit
per portarme 'l pe á las mans,
com diném 'ls catalans:
ja ho he dit.

Gracias haig de dar ben dades
mil y milions de vegadas
al cessant
de la meva cessantia,
per cessant me convenia
tant y tant!

Causant ó causants fatídichs
de ma sort: son tots verídichs,
com hi ha mon,
aqueta resultats benéfichs
per mi vostros plans maléfichs
glorias son.

Si per una coincidencia
algun dels lectors te influencia
per trovarme colocoat,
després de molt agrairli
solament dech advertirli
que no vaig depressa, no.

PREPAY DEL CARRIL

«Quin ull lo d' en Romeret Robledat!
Diu que calcula que no mes hi haurán
uns vuytanta diputats de oposició, y comp-
tes rodons, ni un mes ni un menos!
Ni tenint tots los vots á la butxaca podia
calcular mes exactament.
Res, igual que si 'ls hi tinguéu.

Hi ha tal xafarranxo y batiburrillo de
mudansas, quagals, relieves y altres ton-
terias entre l' exercit, que no sembla sino
que 'l mon s' ensorri.

Y no falta qui diu que *realment* lo mor-
s' ensorra.
Pe 'ls conservadors y algú altre.

Los funerals fets per l' ánima del capitá
Mangado han sigut concurrísimos á tot
arreu ahont s' han celebrat.

Aixó 'ns agrada segons per ahont se
mira.

Pero 'ns fa molt poca gracia que s' hon-
ri la memoria de un revolucionari dintre
una iglesia.

Per nosaltres, aixó es deshonrarlo.
¡¡Uix!!

No sé si vostés tindrán noticia de la cé-
lebre dimissió del no menos célebre Pa-
vis, l' héroe d' un tip de cervesa 'l 3 de
Janer.

Es lo cas que aquest bon senyor, á qui
Castelar hauria fet fusellar *moralment*,—
(igual qu' en Sagasta á n' en Martinez
Campos)—ha dimitit lo càrrech de gene-
ral en jefe del exercit del Nort *per motius
de salut*... y está com un rector sense te-
mer la matansa.

Pero no falta qui diu que entremitj hi
ha qüestió de *galls* entre D. Mitjacerilla y
lo ministre de la Guerra.

Y aixó pot ben creures, porque fa con-
servador.

Han sigut denunciats *La Correspondencia Española* y *Autógrafo* y *La Protesta* de Sevilla, además dels que ja ningú 'n fa cas per lo que 's repeteixen.

Au, 'au, anéu apilotant llenya que no faltará qui hi cali 'l misto.

..

Lo gueto *Brusi* ha fet saber á sos llegidors que 'l tal Estartús sublevat á la provincia de Girona á favor de la república, no pot ser fill del ex-general carca Estartús, *perque aquest era solter.*

¡Y no troba cap mes rahó que aquesta, oh saballut diari!

Tractantse de vosté ja 's veu que *afortunadamente los coches eran de tercera clase.*

..

Un *matasano* que ha surtit diputat per la gracia de Deu y 'l coll de la seva camisa.

A pesar de la protecció del govern als esquerrens, no ha sortit pare de la patria un *sinistro*, perque 's diu que en elevadas regions (en Budoy quan s' alsa en globo, per exemple) han *recomanat* la candidatura de un tal Camison, metje de la S. M.

Y contan las crónicas que á pesar de haber obtingut lo *zardo* 71 vots mes que *el home en camisa*, aquest ha sigut proclamat pare de la patria per las *matamár-fegas* conservadoras.

A mí tot aixó 'm te sense cuydado, igual que á mos lectors.

Y fins me n' alegro, perque aixís se vagi desenganyant si es que queda algun que no siga arrossayre que crega ab la *eficacia* de las elecciones.

..

En l' exercit s' ha fet un escabeig de sargentos que n' hi ha per llogarhi... ministres.

Los conservadors per tot creuen veure enemics de las sevas ideas y de qui 'ls ampara.

Y lo mes trist per ells es que tenen rahó.

..

No falta qui assegura que 'ls fussionistas y 'ls esquerrans tractan de fer las paus en la próxima legislatura.

La fam es capás de fer miracles.

..

Molts periódichs han parlat d' enfermetats misteriosas tot donant compte de la última malaltia de D. Alfons.

Altres diuen que...

Y jo suposo que la...

Ja veurán, per ara deixembo corre.

Me sembla que no tardarém molt á poderne parlar DEL TOT.

..

Habém rebut *Lo Didot*, periódich setmanal que ha comensat á publicarse á Vilanova y Geltrú.

Fa cara de liberal adelantat y 's diu defensor de las classes treballadoras.

Li desitjém molts anys de vida ab honra y profit y pocas ensopegadas ab aixó que nos fa la *lley*.

¡Ah! y també li desitjém que surti mes ben corretjit, y sobre tot ab mes cuydado entre la *ha* y la *d*.

..

Diuen de Madrid que segurament será presentada á las Cortis una reforma de la *lley electoral*.

Ja veurán com será igual que las demés.

No mes serveixen que per fer guanyar al que las *aplica*.

..

Una *razzia* complerta d' empleats se prepara á Mallorca pera anar colcant als companys de ideas dels que manan.

La enfermetat *gubernadoritis* dona una fam *çu'* espanta.

Y que no 's passa fins que s' han menjat viu al país.

..

Agrahim infinitament á nostre apreciat colega *El Chornaler* de Valencia las afectuosas paraulas que 'ns dedica ab motiu de nostra conducta ab ell per rahó de las arbitrariedades de que fou victima per part de la primera autoritat de aquella provincia.

No ferem altra cosa que cumplir un deber á que venim obligats tots los que estimém la honra de nostra classe.

..

Lo primer almanach va imprimirse á Alemania l' any 1460.

La primera bomba de ayre va construirse en 1654.

Lo primer misto va descubrirse en 1768.

Lo primer anunci en periódichs va sortir á Inglaterra l' any 1752.

Y 'l primer ministeri espanyol que perdi unas elecciones no 's descobrirá fins que las donas deixin de ser tafaneras, los polítichs no digan mentidas y 'l sol surti á entrada de fosh dels pixadors de la Rambla.

..

Per frescura no hi ha com la gent conservadora.

Escoltin una mica, que després ja tindrán temps de riure.

Diu un periódich del ranxo ministerial, ab mes serietat que un graciós de saynete:

«Han terminado las elecciones de diputados á Cortés y mañana se celebrarán las de senadores. Los periódicos fusionistas y sus aliados los republicanos, no han cesado de hablar en este tiempo de atropellos, coacciones y violencias que han supuesto cometidas por el gobierno y sus agentes; pero hasta qué punto es falsa esta suposición, se demuestra con solo considerar que el gobierno no ha tenido más agentes de su parte que los ministros de la Corona y los gobernadores civiles. Todos los que más pueden influir en una elección, como

los diputados provinciales, los ayuntamientos en su gran mayoría, los jueces municipales y á veces hasta los empleados públicos, han influido ó procurado influir en contra de los candidatos ministeriales, los cuales han contado solamente con sus propias fuerzas y con el apoyo de sus electores.»

Vaya, que aixó es un salero *pur sang* de tota forsa.

Y continúa dihent ab molta barra, tota la de que pot ser capás un conservador afamat per tres anys de dejuni:

«Si, pues, ha habido atropellos y coacciones en la última eleccion, han sido por punto general las que se han ejercido contra nuestros amigos, y esto se demostrará en las Cortés.»

¡Ay pobrets, y quants disgustos van ferlos sufrir!

Ab una mica mes lo ministeri se posa malalt del sentiment.

¡Compaduius, pobres... personas, compadiuius!

..

Tots sabém com los periódichs conservadors, desseguit del enfonzament del pont del riu Alcudia al passarhi un tren, van dir que tal desgracia era deguda á una partida republicana que habia tallat lo pont.

Tan grossa fou la mentida com infamant la calumnia.

Veus' aquí un telégrama oficial que fa fer la gran planxa als mateixos conservadors:

«Ciudad Real 28 (10'31 m.)—El gobernador al ministro de la Gobernacion.—Segun los últimos despachos del lugar de la catástrofe, resulta que el hundimiento del puente de Alcudia fué casual y efecto de su mal estado.»

Pero ja veurán com á pesar de aquest ridícul no escarmentan, y com lo millor dia tindrán la culpa 'ls republicans ó 'ls socialistas de que no plouguí ó de que fassí vent.

LA PESTE CONSERVADORA

Xiton, minyons, que la cosa va bastant enmaranyada, y 'l govern, mes fort que sempre nos vol ensenyar las caras. Vigila sense repós perque 's teni una batalla. Los agents de policia per sospita sempre agafan á personas ignocentas per darse un xich d' importancia. Si, sí; lo milló es callar, es precis no gariar massa que en temps de conservadors tot ha de aná á la callada. Be massa que xarran ells al mostrar la seva rabia per medi de papereots indecents y abominables, redactats per plomas vils, y potser per mans estranyas que en mes de quatre ocasions han deshonrat nostre patria. ¡Sempre en temps de despotisme s' apoya á gent vil y bárbara! No hi ha mes, hem de callar. Que 's retrassi nostra marxa, que lo erri del sant progrés se desvanexi pe 'ls aires; que tornis á ocupá 'ls llocs de las catedras sagradas los oradors garrofalés de las ideas de llana;

que torni la inquisició
ab sos grans costichs odiabls
per fe, ab rigor, escarments
vergonyosos, que sols causan
terror y espant, plors y dol,
indignació gran y rabia.
Si, si, si, que torni prest
per la salvació d' Espanya
l' oscurantisme espantós,
lo despotisme y la farsa,
que tothom abaxa'l cap
no digni una paraula
sino 's veuen engrillonat
en nom de la IGLESIA SANTA,
puig, ja es vist per tot arreu
que 'l qui no calla l' amarran,
qui conspira, l' afusellan,
qui busca, troba la tralla,
qui es valent, l' acobardeixen,
qui es pacièish, lo maltractan,
qui 's defesta, ab malh' intente
de sa polsca llar, l' apartan;
qu' 's burla, pag'la festa,
qui 's contradia, cop de barra,
y en fi, si un crim ne te loch
culpan sols a gent honrada;
si descortija sigun tren
los autors ne som nosaltres;
quan guanyem las eleccions
es porque hi sabem fer trampas,
si 'l cel està nuvolós
nosaltres ne som la causa;
si plou tant, porque ho volèm;
si no ho fa, porque 'ns agrada,
y sempre aixis viva Deu!
calumniantos ab vil trassa
perque la po 'l ho fa dir,
perque no tenen coratge,
perque 's veuen caure a sobre
una forta martellada;
perque son uns vils cobarts,
perque son tots uns canallas,
perque no tenen criteri,
perque veuen qu' han de caure,
perque senten repetir
un clamoreig que 's espanta,
y en fi, porque no son prou
capassos per defenarse.
Si, nosaltres callarem,
nos posarem tots mordassas
encara que 'ns califiquin
d' indignes, de vils, d' infames.
Si es hora de fer atón,
atón farem sense traves;
y com que las epidemias
dolentas, quan están fortes
d' omplir la terra de dol
fugen molt lluny a amagar-se,
de la mateixa manera
per gloria de nostra patria,
cessarà aquesta gran pesta
del trist any vuitanta quatre
y allavors, los espanyols
libertats del jou salvatge
tornarem a alçar los fronts
per fe ab aixar vostreas carnas.

JUANITO CATALÁ

S' ha trobat prop d' Avila la ma, de santa Teresa que va ser robada fa vuyt ó nou mesos.

Lo que no s' han trobat han sigut las joyas ab que la ma fou robada.

Lo miracle s' ha quedat a mitj camí.

.. ..

Uns soldats tiravan al blanch prop de Orense.

Surt un capellá de una casa, y com los capellans tot sovint fan veure lo blanch negre, los soldats debian apuntar á la sotana en loch del blanch... y res, lo reverent va anarsen desseguit á esmorsar ab sant Pere.

Aquí 'l miracle va ferse del tot.

.. ..

Que sapiguem, no mes han sigut robadas las següents iglesias aquestos últims dias:

La de San Pedro de Hita (Guadalajara), la de Guardamar (Valencia), y la de Zurbano (Avila).

Ara lo vagin á pensarse que aquestas serán las últimas.

.. ..

A Badajoz va á establirse un convent de Jesuitas.

Será un cástich de la Providencia per la sublevació passada.

.. ..

Han afanat una camisa al emperador de Xina.

L' emperador no 's trobava en aquell moment dintre la prenda.

.. ..

Passarán de cent las actas brutas que 's presentarán al congrés, segons diuhen.

Me sembla que fora molt mes fácil contar las netas, que no sabém si passarán decent, pero que es probable que no n' hi haja cap que ho siga.

.. ..

Casi todas las escuelas publicas de Navarra se troban vacants.

Aixó 's compren molt be en aquestos temps.

No tingan por qu' estessin en vaga si en loch de escolas se tractés de empleos dels que cobran per no fer res.

Pero com los mestres treballan molt per no cobrar... per aixó no se 'n troban ni se ne buscan.

.. ..

Una professó divertida va tenir loch á Almagro.

Uns quants devots van moure bronquina per no sé quinas rahons, al cabecilla de una germandat va pujarli la mosca al nas, y empilat lo rector y ple de caritat evangélica comensá á repartir bofetadas y trompada seca deixant la fesomia de un grapat de feligresos com un pebrot vermell escalivat.

Funcions religiosas ab tals arguments no necessitan comentaris.

.. ..

En Lagartijo ha regalat una túnica á Cristo y una junta católica de Valencia ha regalat un vano á n' en Frascuelo.

Ab aixó y enterarnos de ahont son las quaranta horas, ja tenim un bon trisagi religiós.

.. ..

L' ajuntament de Cartagena deu als mestres d' escola 30.000 duros.

Sembla que s' ho guarda pera pagarlos un bon enterro y funerals quan sigan morts de fam.

Lo qual no necessitan los mestres, per que la gloria ja l' han guanyada en vida.

.. ..

EPIGRAMAS

Pe 'l comentari, adigit anava jo ab lo Magi, y aquest epítafi, inserit en un nínxo vaig llegi: "Jau aquí l' autor d' un drama ab gran éxit estrenat, quan havia adquirit fama mori ab fama y afamat."

A. ROSSELL

.. ..

Florava la Merceneta després de habers confessat, porque 'l confés de Porreta li va dir:—Vina, tonteta, ja sé que tens un pecat.

.

Cada mes quan va á cobrar lo lloguer en Pau Sirera, li dia baix la tabernera:—Home, faemim adobar lo quarto de la gotera. Y aixis que s' en va adonar D. Pau, li va contestar tot fenthi un xich de brometa:—Aquesta gotera, Agneta, jo mateix li puch tapar.

TINTORÉ DE LA FONTANA

.. ..

Segons diuhen de la Ponsa, noya molt franca y molt mona, ab cap jove pot parlar que no 's deixi carregar.

.

—¿No ho sentia que 'l cridava?
—Si senyor. —¿Y no 'm responia?
—Ja ho veurá; es que bebia...
—Donchs ¿per que no m' avisava?

J. CAR

.. ..

Un jove de Galligans, pianista que á tothom xoca, des qu' es casat, diu que toca molt mes y millor que avans.

.

A un amic que temps enrera molt sovint de nit rondava, volguent saber ahont anava vaig dirli: ¿hont vas calavera? (aixó era pe 'l mes de Maig); y 'm respongué: ¿hont vols que vagi? jo imito l' antic adagi pe 'l Maig cada dia se vaig.

MMC DE GRANOLLERS

GEROGLIFICH

L
A X F
I
Divendres
MAT
A C I A
B

CARILLATRE DESPERAT

SOLUCIONS

À LAS CABORIAS DEL NÚMERO PASSAT

XARADAS: — 1.ª Tra-montana.
2.ª Ta-ba-co.